GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea: tergulu inului Nr. 22. — „Gazet'a" ese de 2 ori in septemana: Joi'a si Duminec'a. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $^1/_4$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu $2^1/_2$ galbini mon. sunatória.

Anulu XLI.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru u n 'a s e r i e garmondu 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 4. | Domineca, 15|27 Ianuariu | 1878.

Scólele nóstre amenintiate!

Brasiovu, in 26 Ianuariu 1878.

In numerulu antepenultimu amu aretatu módulu de procedere alu guvernului maghiaru in contra unui vechiu institutu de cultura romanescu din Ungari'a. Amu disu cu acea ocasiune ca, dupa cumu stau lucrurile, actulu ministerialu prin care s'a sistatu subventiunea anuala a gimnasiului de Beiusiu, este a se considerá cá indreptatu in contra esistentiei acestei scoli, dér' nu se póte numi illegalu. Cu tóte aceste ne-amu simtitu datori a combate mesur'a guvernului din punctu de vedere alu ecuitatii si alu dreptatii, pentru-ca suntemu de convingere, ca ori-care guvernu alu lumei cu atatu mai multu inse guvernulu nostru, care sta facia cu atatea interesse ale diferiteloru popóre din Transilvani'a si Ungari'a, cari tóte pretindu satisfacerea loru, ar' trebui se se conduca in manuarea legii de idé'a e uitatii si a dreptatii.

Astadi ne vedemu necessitati a denuntiá guvernului o illegalitate comisa de catra organele sale subalterne in daun'a scóleloru nóstre confessionale din comitatulu Solnocu-Doboc'a. Legea despre instructiunea poporala scutesce pe membrii si possesorii aceloru comune, cari sustienu din mediulóce proprii o scóla confessionala corespundietóre recerintieloru legali, de darea prescrisa pentru scólele poporale comunale, in aceea-si mesura, in care ei contribuiescu cu bani séu naturalii la sustienerea scólei loru proprie confessiunale. (Art. de Lege XXXVIII din an. 1869, § 36.) Cu tóte aceste inse se esecuta dupa cumu ne spune corespondinti'a de mai josu, in unele comune romane din comitatulu Solnocu-Doboc'a, cari 'si sustienu scól'a loru propria confessiunala, darea pentru scólele maghiare comunale. (5% din darea directa.) Acést'a s'a intemplatu in deosebi cu scól'a poporala romana din Betleanu, care pe lenga aceea ca corespunde tuturoru recerintieloru legii, este un'a din cele mai bine cercetate in acelu comitatu. Astfeliu s'au incassatu dela romanii betleneni vreo 30 fl. si numai interventiunei energicului protopopu de acolo este a se multiumi sistarea collectei ulterióre.

Nu scimu ce a decisu in asta privintia domnulu vice-comite alu comitatului Solnocu-Doboc'a, dér potemu constatá, ca la poporulu romanu din acele tienuturi esiste temerea, ca prin mesur'a mentionata s'ar' fi intentionatu unu feliu de terrorisare eserceata asupra-i cu scopu de alu face se-'si parasésca propriele sale scóle si se imbraçiosieze scóle'e comunale maghiare. Ori-catu ne-amu sili din parte-ne se talmacimu faptele de calibrulu acest'a in altu sensu mai favorabilu pentru autorii loru, nu potemu, pentru-ca plangerile contra tendintieloru maghiarisatórie ne venu in numeru prea mare si din prea multe parti, si tristulu refrenu alu tuturoru relatiuniloru din partea romana este: „ni se amenintia scólele cu inchidere."

Amu dori in interessulu poporului nostru si alu patriei cá se fimu reu informati, cá temerile de-o maghiarisare sistematica a scóleloru nóstre se fia nefundate, amu dori se ne potemu convinge catu mai iute ca macaru pe terenulu culturalu se va gasi unu óre-care modus vivendi, ca celu puçinu in sustienerea si desvoltarea scóleloru nóstre confessionale nu vomu fi impedecati de catra maghiarismulu violentu. Déca amu judecá inse dupa pornirile cele mai noue amu trebui se perderamu si in ultim'a acésta sperantia pe care o nutresce patriotismulu nostru.

Pentru acuma nu vomu mai cercetá ca óre incatu potu se provina neintielegerile si din lips'a de precautiune séu chiaru din indolenti'a romaniloru caror'a legea le impune in sustienerea scóleloru confessionale multe fórte grele datorii, intrebamu inse, cumu voru poté corespunde ei mariloru recerintie ale legii, déca din partea organeloru administrative li se voru pune totu mereu buturugi in cale, déca totu aparatulu ce le sta acestor'a la dispositiune se va pune in miscare spre a ingreuná mersulu desvoltarii instituteloru nóstre de invetiamentu? Ce progressu póte fi acolo unde se cauta cu luminarea nodulu in papura, unde nu se judeca dupa principiile ecuitatii ci numai dupa liter'a legii?

Avemu inaintea nóstra casulu celu mai recentu, care ne da illustratiunea la aceste intrebari. Totu in comitatulu Solnocu-Doboc'a comissiunea administrativa printr'o decissiune, ce-o publicamu mai la vale a opritu pe confessiuni dela folosirea averei nemiscatóre scolari, care se compune din particelele de pamentu separate in sensulu legei cu ocasiunea comasatiuniloru, provocanduse la paragrafii legei, care stabilesce ca averea acést'a póte se se folosésca numai spre redicarea si sustienerea scóleloru comunale. Dér' legea face si aci o esceptiune pentru comunele unde se afla numai scóle confessiunale si concede cá in asemeni comune se se intrebuintieze veniturile averei scolari nemiscatóre in favorulu scóleloru confessiunale déca aceste voru corespunde recerintieloru legii pana atuncii, pana ce nu se va creá in acele comune o scóla comunala. (Art. de lege XXXVIII din 1868 § 41.)

Lucru ar' fi pana aci claru si simplu dér in pracsa devine fórte complicatu ca-ci comissiunea administrativa vine si dice: Nu ajunge déca scól'a confessiunala care in poterea §-lul 41 vrea se se folosésca de venitulu averei scolare din cestiune va corespunde in tóte privintiele recerintieloru legali, dér' trebuie cá mai antaiu jurisdictiunea dupa ascultarea inspectorelui scólariu regescu s-ei dé concessiune, se-o declare de démna de a primi acelu ajutoriu. Ori-care cunósce numai catu de puçinu referintiele dela noi din tiéra ne va dá dreptulu candu vomu dice ca prin aceea ca se face dependentu ajutoriulu dela jurisdictiunea maghiara si dela inspectorii de scóle regesci, favorulu §lui 41 devine pentru scólele romane confessiunale illusoriu. Scie poporulu nostru prea bine ce póte asteptá elu dela initiativ'a inspectoriloru scolari, dela aceste mame mastere ale scóleloru confessiunali.

Déca sta numai in poterea maghiariloru a decide asupra ajutoriului, atunci ei voru decide totu in favorulu scóleloru maghiare, voru conservá veniturile fonduriloru totu numai pentru aceste. Da! ei au facutu legea, ei o interpretéza, ei o esecuta.... Greu, fórte greu apasa dér' recerintiele legei asupr'a nóstra, inse acést'a nu trebuie se ne descuragieze. Cu catu scólele nóstre voru fi mai tare amenintiate cu atatu vomu mtrebui se ne in cordamu poterile mai ultu spre a le ap rá si sustiené!

Primirea regimentului XIII de dorobanti in Iasi.

Diu'a de 2 Ianuariu 1878 va fi inscrisa cu litere stralucite in cronic'a anticului Iasi, ca-ci in acea dî viteazulu regimentu alu XIII-lea de dorobanti s'a reintorsu de pe campulu de resbelu. Cu-o nespusa nerabdare se asteptá sosirea acestui regimentu in a dou'a capitala a Romaniei, din care causa se espedau de aici telegrame peste telegrame, cu scopu de a afiá totdeauna loculu pana unde ajunsese regimentulu. De desdiminiatia totu orasiulu era impodobitu cu steaguri de tricoloru natiunalu. Palatulu primariei mai alesu s'a distinsu prin decoratiunea festiva. La podulu de peatra din façi'a garii se ridicá unu arcu inaltu de triumfu ornatu cu portretulu M. S. domnitoriului cu armele Romaniei, ale municipiului Iasi, cu trupele natiunale si cu ghirlande de flori naturale.

Pe la órele 3 p. m. nesce placarde cu litere gróse anuntiau, ca regimentulu va sosi la 6 óre sér'a. Timpulu pana la aceasta ora parea tuturoru cá fara sfersitu, astfeliu incatu nu inserase inca bine candu mai tóta populatiunea orasiului era deja adunata la gara. Peronulu era indesuitu de ómeni. Tóta curtea dinaintea garei era iluminata cu focuri bengale. Or'a 6 se apropiá. Consiliulu comunalu, celu judetianu, delegatiunea studentitoru dela cele trei facultati ale universitatii cu stindartele si alte corporatiuni se asiediara pe locurile destinate de mai inainte pentru receptiunea regimentului. Deodata inse se respandesce scirea, ca trenulu cu regimentulu va sosi abia la 8 óre sér'a. Acésta intardiare a produsu o impressiune de neastemperu asupra intregului publicu. Consiliulu comunalu, studentii si tóte corporatiunile vediendu marea imbuldiala s'au retrasu din gara si s'au asiediatu pe podulu de pétra sub arculu de triumfu, unde de ambele laturi erau postati gardistii civici cu arm'a la picioru. Intregulu corpu alu oficieriloru gardisti in tienuta de mare parada, ocupa loculu din mediulocu intre ambii stelpi ai arcului. De la órele 6 pana la 8 cantá music'a gardei civice diferite piese natiunale. Studentii universitatii impreuna cu multi cetatiani notabili, au incinsu apoi o hora mare la care se asociara din ce in ce mai multe persóne. Cá la asemeni ocasiuni asia si de astadata publiculu adunatu era veselu si cautá se 'si petreaca timpulu cu glume, care de care mai bine séu mai nostimu improvisate. Intre publiculu asistentu se aflá si unu numeru mare de dame chiaru din straturile cele mai inalte ale societatii iasiene. Mai tóte damele portau caciuli dorobantiesci numite á l a G r i v i t z 'a impodobite cu pene de curcani. Pe feciele tuturoru se vedea esprimatu unu gradu superlativu de mandria nationala.

Punctu la órele 8 se audi deodata unu uraganu de strigate de u r a! esindu din unu trenu ce intrà in gara, — „A c e s t i a 's u C u r c a n i i", esclama publiculu, si intradeveru ei erau acei'a, cari vedienduse sositi in Iasi isi manifestara bucuri'a prin strigate de u r a! — Trenulu se opri, dorobantii si oficierii loru sarira din vagóne si intr'o clipa se asiediara in plutóne, companii si batalióne. In aceastá ordine, cu drapelulu falfaindu in capu, esi regimentulu din palatulu garii, indreptanduse spre arculu triumfalu. Unu u r a! nesfersitu strabatú aerulu si music'a gardei civice intoná „m a r s i u l u G r i v i t z e i." Cumu se apropiá viteazulu regimentu de arculu de triumfu, primariulu Iasiului adressà urmatórele cuvinte catra Loc.-colonelulu Petrovanu, carele inaintá in capulu regimentului:

Domnule comandaute! „Salutu in numele orasiului buna-venire intre noi a regimentului alu 13-lea, care prin bravur'a lui a amintitu vechi'a gloria stramosiésca, si s'a facutu vrednicu d'acestu gloriosu orasiu."

Veteranulu si iubitulu nostru cetatianu dnulu d. Gusti rosti apoi urmatórea intempinare:

„Santu parintii comunei Iasiului, cari v'au esitu intru intempinare, sunt parintii si mamele vóstre duióse, sunt fratii si dragalasiele vóstre surori, sunt iubitele vóstre sotii si mirese, sunt toti cetatienii, cari cu bratiele deschise si rapiti de bucuria ve saluta si ve dicu: bine ati venitu vitejiloru soldati Romani! (unu ura intreitu resuna in tóta multimea).

„Bine ati venitu dicemu, ca-ci voi sunteti celu mai pretiosu si doritu daru, pe care anulu nou ni'lu aduce! Pe candu ense ati plecatu d'aici, erati mai multi la numeru, si rendurile vóstre acumu sunt mai rarite. — Nu intrebá, imi pare ca respunde de colo unu voinicu, ce radicandu's stégulu, dice:

„Priviti, priviti, aci si 'n faldurile panzei veti vedé pe cei obositi in lupta pentru iubit'a tiéra, ca poposescu in dorulu iei pe reci movile! Acolo, acolo au remasu fratii nostri de arme, si asia respunde dorobantiulu; si noi scimu ca de pe aceste nu movili, ci tronuri, s'a facutu antaiulu botezu alu armatei nóstre, si Griviti'a in focu si sange prin regimentulu alu 13-lea de dorobanti a fostu menita dupa secole se incheie cele mai frumóse pagine ale Romaniei! (ura prelungita).

Bine ati venitu vitejiloru fli ai Prutului si Racovei; prin voi salutamu intrega armat'a si prin ea pe marele Voevodu Carol I, ce v'a condusu pe campulu de onóre, pe campulu de gloria si la independinti'a nóstra! Ura (si aerulu resuna de repetate ura)"

Dupa acést'a d. maioru Hazu a pronuntiatu in unele gardei civice din Iasi unu micu discursu care se finesce cu cuvintele urmatórie:

Garda civica din urbea Iasi, cá si intregulu poporu, avendu fericirea d'a ve oferi flori si cununi, ve saluta pentru bun'a sosire, doresce cá glori'a si bravur'a acestoru luptatori se fia unu esemplu viu pentru posteritate."

D. Ianovu salutà pe viteazulu regimentu in numele comitetului centralu alu dómneloru din Iasi si termina asia:

„Deplangendu perderile suferite, fericite d'a fi pututu contribui la alinarea suferintieloru celoru raniti, femeile romane se simti astadi indouitu fericite d'a saluta re'nturnarea la camine a braviloru din regimentulu alu XIII-lea.!

In urm'a d. Siendrea, absolvente de la facultatea de dreptu, rosti, in numele studentiloru universitatii urmatórea salutare:

„Domnule comandantu si brave capitane! Junimea studiós'a cu inima plin'a de lacrimile bucuriei, salutá pe fratii iei din alu XIII regimentu, cari an facutu fal'a armatei romane si mandri'a Moldovei—fiti bineveniti la vatr'a pe care a'ti aperat'o cu sangele vostru, si Dumnedieu si patri'a se ve bine-cuvinteze. Traiésca Romania si domnulu ei! Traiésca alu XII-lea regimentu!

Comandantulu regimentului XIII, d. loc.-colonelui Petrovanu a respunsu la tóte aceste salutari, prin cuvinte bine simtite, pe cari publiculu le primi cu strigate de ura! Stindardulu regimentului a fostu impodobitu cu cinci ghirlande, date de dna Petrovanu, de consiliulu comunalu, de studentii universitatii, de comitetulu centralu alu dómneloru si de gard'a civica din Iasi. Dupa acést'a primire, ce va remane nestérsa in memoria tuturoru, cati au fostu presinti, publiculu, gard'a natiunala cu muzic'a ei si apoi regimentulu XIII se pornir'a in orasiu, trecendu pe stradele garii, academiei, pria strada bancii si pana pe piatia primariei. In capulu cortegiului se afiau sute de ómeni cu faclii. Stradele prin cari a trecutu regimentulu erau iluminate si impodobite cu stéguri tricolore romane. Urarile publicului adresate regimentului erau atatu de tari si continue, in catu abia s'a pututu audi marsiurile nationali cantate de muzic'a gardei. In tóte locurile nu se vedeau de catu manifestari de bucuria si de recunoscinti'a. Pe candu vitezulu regimentu alu XIII inainta pe stradele susu amintite, buchete si ghirlande cadeau asupra lui, aruncate de dómnele nóstre romane. Ajunsu pe piati'a primariei, regimentulu defila pe d'inaintea drapelului si comandantului, si se desfacu apoi in plutóne, carora li se imparti de catre comuna rachiu si pane, pe candu muzic'a gardei nu inceta se cante piese si imnuri nationale. Pitaia, precumu si casa comunala, erau iluminate si decorate cu nenumerate stéguri nationale. In acelu timpu, rudele si cunoscutii vitejiloru dorobanti se intretineau cu acestia, salutandu'i de buna-sosire si intrebandu'i de cele intemplate in totu restimpulu de pene acumu a resboiului. Dupa impartirea panei si rachiului la toti dorobantii, acestia fura incuartirati in orasiu.

Ospetiulu. In urm'a cererii intregului orasiu, consiliulu Comunalu de Iasi a datu braviloru dorobanti din acestu regimentu unu ospetiu monstru pe piati'a primariei. Ospetiulu a avutu locu Mercuri, 4 Iauuariu la 11 ore diminéti'a. Bulevardulu si palatulu comunalu au fostu impodobite cu nenumerate stéguri tricolore nationale; pe balconulu palatului se afià in midiulocu portretulu coloratu alu M. S. Domnitorului Carol I, avendu in stang'a portretulu lui Stefanu Voda celu Mare, éru in drépt'a p'alu lui Bogdanu Voda. Sub aceste portrete era desfasiurata o panza, pe care se aflau desemnate, p'unu campu albastru, insemnele armatei romane, adeca diferitele arme coronate intr'o parte de unu chipu alu bravului regimentu Nr. 5 de infanteria, éru intr alta de o caciula de dorobantiu cu pene de curcanu in cocarda. Pe d'asupra armeloru, trei inscriptiuni cu litere de auru straluciau de departe. Aceste inscriptiuni erau: Griviti'a, Bucov'a, Plevn'a.

Pe piéti'a Primariei se aflau mese lungi asiediate in forma de patratu si pregatite pentru ospetarea voiniciloru de la Griviti'a si Plevniti'a.

Cu multu inainte inca d'a incepe ospetiulu unu numerosu publicu se gramadea pe bulevardulu pietiei, asteptandu cu nerabdare sosirea caciulariloru din regimentulu XIII de dorobanti. Dupa orele 10 jum. sosi regimentulu, primitu fiindu de publiculu adunatu cu unu ura! nesfirsitu. La or'a 11 candu sosise stégulu decoratu alu regimentului, intovarasitu de cantecele musicei, Primariulu Iasiului redicanduse pe tribuna din fati'a palatului comunalu, si adresandu-se d-lui colonelu Petrovanu, a salutatu pe vitézulu regimentu, esprimendu-i recunoscinti'a pentru barbati'a cu care s'a luptatu contra Turciloru. Candu inse multu iubitulu nostru cetatianu, d. D. Gusti se urcase pe tribuna si rostise salutarea sa catre regimentu, atunci cu unu entusiasmu raru, atatu dorobantii catu si totu publiculu asistentu esclama urale frenetice. D. Gusti a produsu prin discursulu seu patrioticu o impresiune din cele mai bune. Terminandu-si acestu domnu cuventarea, comandantulu regimentului, d. loc.-colonelu Petrovanu respunse d-lui primariu si d-lui D. Gusti, si multiami in numele regimentului pentru bun'a si multu fratiesc'a primire. Dupa d. loc.-colonelu Petrovanu, d. maioru Lecca relata in cuvinte scurte déru bine simtite, luptele din 27, 30 si 31 Augustu, la care regimentulu XIII-lea luase parte in modu atatu de stralucitu, in catu chiaru M. S. Domnitorulu a declaratu, ca nu va uitá nici-o-data viteji'a ce a doveditu atunci acestu regimentu. D. maioru Botezu, cu ocasiunea radicarii de toaste a ciocnitu paharulu seu si in sanetatea trupeloru romane de dinaintea Vidinului, caroru le uramu isband'a si glori'a regimentului alu XIII-lea. Apoi d. Stefanu Emilianu, profesoru la Universitatea din Iasi, felicita in numele Romaniloru din Transilvani'a pe vitézulu regimentulu alu XIII-lea de dorobanti, salutandu-lu de stralucita isbanda contra Turciloru si de buna sosire in tiéra.

Cuvintele dlui Stefanu Emilianu au primitu dreptu respunsu unu uraganu de strigate de „Se traiésca Romanii din Transilvani'a". Dlu loc.-colonelu Petrovanu multiami totu de odata dlui Stefanu Emilianu pentru calduros'a urare, ce o facuse regimentului in numele Romaniloru de dincolo de Carpati.

In timpulu acestoru discursuri, voinicii dorobanti se pusera la masa si incepura ospetiulu, éru music'a gardei civice intonà cantece nationale din cele mai placute poporului. Ce veselia domniea atunci pe piati'a Primariei! Stégulu regimentului in midilocu ér' vitejii de la Grivitia, giuru impregiuru, stateau langa mesele intinse, mancandu si cinstindu ba unii cu altii, ba cu rudele séu cunoscutii loru. si ciocnindu paharele strigara: Se traiésca domnitoriulu Carol I! Se traiésca domn'a! Se traiésca Roman'ia! Apoi cinstira voinicii curcani pentru comandantii loru d. loc.-colonelu Petrovanu, si pentru maiorulu Macri carele incependu de la 27 Augustu i-a condusu din lupta in lupta, din isbanda in isbanda. Multi curcani isi esprimara unii altora regretulu, ca maiorulu Macri nu e fatia in Iasi se veda cumu sunt primiti.

Dupa prandiu music'a gardei incepù se cante o hora. Cá electrisati se redicara curcanii nóstri, se apucara de brau unii pe altii si incinsera o hora. Dér' pe langa acést'a se formara imediatu mai multe alte hore, la care luara parte si cetatienii notabili in urm'a initiativeï dlui A Racovitia farmacistu, carele dupa hora impartasise tigari la dorobanti. Nu numai romanii iasieni se bucurara de presenti'a regimentului XIII, dér' si strainii. Astfeliu amu observatu pe unu capitanu rusu, carele imbratisi'à si serutà pe toti dorobantii decorati, dandu-le cate unn daru de aducere a-minte. La orele 2 p. m., regimentulu se intórse la casarma de unde dorobantii se despartira pe la casele unde erau gazduiti. Astfeliu dér' s'a terminatu primirea entusiasta facuta de Iasieni bravului regimentu alu XIII de dorobanti. „Curierulu."

Din comitatulu Solnocu-Doboc'a primimu urmatórea corespondintia relativa la starea scóleloru romane de acolo:

„Cu scólele romane confessiunale in comitatulu Solnocu-Doboc'a stamu de totu reu, stamu desperatu. Domnii situatiunei, ocarmuitorii comitatului, in locu de a ajutá si a contribui prin organele loru la inflorirea si progressarea scóleloru nóstre, le ataca din dî in dî mai multu, le amenintia cu inchidere. Ei in unele comune amestecate si mai cu séma in acele unde au cate o scóla maghiarisatóre de statu séu comunala, prescriu si esecuta cu forti'a cele 5% ale darei directe dela poporulu romauu in favorulu scóleloru loru, fara de a avé acést'a procedere nici cea mai mica basa de dreptu, pentru-ca romanii isi sustienu scólele din propriele mediulóce. Cu deosebire se esecutá acele 5% dare in comunele tienutului acestui'a: Malinu, Nemigi'a unguréсa si Bethleanu. Domnulu protopopu respectivu a si facutu pasi contra sistarii acestoru abusuri.

„La tóte inse le face vêrfu decisiunea comitetului administrativu comitatensu din 8 Novembre anulu trecutu Nr. 1334, care vi-o alaturu aci in copia maghiara. Din acést'a se póte ceti sentinti'a de mórte a scóleloru romane confessiunale, cari sunt subminate din temelii si amenintiate indirecte cu inchidere. Dupa decisiunea acést'a fatala scólele confessiunale potu esiste de aci incolo numai din grati'a, depindu numai dela capriciulu inspectorelui civilu scolaru. Mai departe li se interdice scóleloru confessiunale sustienerea si folosirea sessiuniloru (pamenturiloru) cu crunte sudori castigate si donate de catra poporulu romanu cu ocasiunea intemplateloru comasatiuni pe ici colea. Nu cauta domnii acesti'a la imensele dari si braçie ce presteaza poporulu romanu, care face maioritatea absoluta a comitatului — pentru comitatu, patria si pentru densii. Ar' meritá acestu poporu dupa atatea jertfe mai multa omenia si tractamentu mai umanu — nu asia vitregu! dér' ce se vedi, ci ne ignoréza inspectorii de scóle cercuali confessiunali, ne ignoréza chiaru consistoriulu si episcopi'a — si aducu numai la decisiuni hostile si stranie pentru romani.

„Astfeliu stamu cu scólele in acestu comitatu, mai cu séma iu comunele mestecate. Pe betlenanii romani cari au scóla frumósa si plina de prunci, inca s'au aruncatu 5% incassandu-se vreo 20—30 florini. La intervenirea energica a protopopului s'a depusu inse acést'a suma la primari'a (antisthia) comunala, si s'a sistatu culegerea mai incolo a acelei dari, asteptanduse decisiunea domnului vicecomite in asta causa. Ilegalitatea acestei mesuri a esacerbatu multu pe poporu. Firesce ca domnii dela carm'a comitatului cugeta mai cu séma, ca prin asemeni mesuri voru face pe romanii de aici cá se 'si parasesca scól'a cá si Ludosienii. Credu inse, ca niciodata nu voru fi asia debili, pe langa tóta sil'a si napastuirea ce-i intimpina."

Lasamu acuma se urmeze in traductiune romana decisiunea susu mentionata a comissiunei administrative adressata catra pretorii comitatului:

Dela comissiunea administrativa a comitatului Solnocu-Doboc'a Nr. 1334—1877

Dlui Adolf F. Floth, pretore

Sau ivitu pana acumu o multime de casuri, ca averea nemiscatória, ce in sensulu §§-loru 39 si 41 ai art. de lege XXXVIII din 1868 s'a datu cu ocaaiunea commassatiuniloru a segregatiuniloru de padure si pasciune si a regulariloru de posessiune pe sém'a scóleloru comunali sub titlu de avere scólara precum si averea mai vechia destinata spre scopuri scólari nu numai ca se manipuleza in unu modu contrariu legei, ci in fapta ea se risipesce chiaru de catra comunitatile si confessiunile respective, ba in unele casuri cade preda chiaru in manile singuraticiloru individi.

Deórace inse in sensulu §-lui 41 alu mentionatului art. de lege averea scolara din cestiune póte se se folosésca numai spre scopulu scólei comunale, seu in casu candu o scóla cu asemene caracteru n'ar' esiste, s'ar póte folosi acésta avere si pentru scól'a confessinnale, inse numai asiá, déca de-oparte comunitatea confessionale va tiené scóla, ce in tóte privintiele va corespunde pe deplinu recerintieloru legali, éra pe de alta parte si atunci numai in acelu casu, déca jurisdictiunea pre langa ascultarea inspectorelui scolariu regescu si cu sustienerea obligamentului de controlare i va dá concessiunea, — in sensulu resolutiunei comissiunei nóstre administrative aduse sub Nr. 1334—1877 te provocu prin acest'a, ca atatu pe comunitati, catu si pe confessiuni se le oprescí indata si strictu dela folosirea averei scolari, mai departe, se iai in séma averea scolare in fia-care comuna, se ceri socotéla despre veniturile ei, eventualele daune se le estimezi despre resultatu se reportezi ai-ci pana la 5 Dec. a. c sub greutatea responsabilitatii.

Acésta ordinatiune este de a se observa pana atunci, pana candu comissiunea administrativa nu va compune pe bas'a reporteloru ce voru sosi unu statutu relativu la manipularea averei scóleloru comunali.

Din siedinti'a comissiuuei administrative a comitatului Soluocu-Dobaca, tienuta la 8 Novembre 1877.

Br. Dionisiu Banffy m. p.
comite supremu.

Din comitatulu Selagiu (Ungari'a)

Alegerile oficialiloru in comitatulu nostru decursera in dilele 27, 28 si 28 ale lunei Dec.

De vicecomite se alése cu aclamatiune Dull László, de protonotariu totu cu aclamatiune Bázsó Lajos, de antaiulu subnotariu cu puçina maioritate a voturiloru Dénes Lajos, unu scrietoriu advocatialu, de alu duoile subnotariu cu aclamatiune Demetriu Barnutiu, de cassariu primu Gáál, de cassariu secundu Viski Ferenz, de protomedicu Dr. Beretzky Karoly, de fiscu Dioszegi Lajos, de esactoru secundu Dioszegi Gábor.

La sedri'a orfanala se alésera: de presiedinte cu maioritatea voturiloru Fodor Lázár, de asessoru cu aclamatiune Vasiliu Popu si cu maioritatea voturiloru Ludovicu Koronka, de notariu — din

gratí'a celoru-ce ni diregu destinele — singurulu candidatu Kaizler Sandor, nepotutu presiedintelui dela tribunalulu din locu.

De pretori se alésera: cu aclamatiune Viski Zsigmond pentru cerculu Zelaului, Nagy Domokos pentru cerculu Crasnei, Ajtai pentru cerculu Simleului; cu maioritatea voturiloru, dupa o lupta crancena cu ciomegasii, Andreiu Cosm'a pentru cerculu Eriului, Kis László pentru cerculu Cehului si Pelei Moritz pentru cerculu Giboului. De medici: pentru cerculu Zelaului Dr. Berger Iános, pentru cerculu Simleului Dr. Kopp, pentru cerculu Giboului Borbély (romanu), pentru cerculu Tasinadului Korda László, pentru cerculu Cehului Lörinczy.

De adjuncti pretoriali nu se alésera in cele siese cercuri pretoriale nici unu singuru omanu de-si amu avutu trei candidati, in contra caroru-a nu s'a potutu face nici cea mai mica esceptiune. De veterinariu se alésera Szervatzius Gábor.

Alegerile reiesira déra pentru noi romanii, precumu e lumea, „cam intre ele“. De poteamu se reiesimu cu dlu Valentinu Popu de subnotariu primu si cu cei trei candidati de adjuncti pretoriali, am dice, ca suntemu indestuliti, de-si nici atunci n'ar' fi fostu luatu numerulu poporatiunei romane din acestu comitatu nici predeparte in drépta consideratiune. Dér' cine se si astepta la de aceste-a acumu, candu a cadiutu Plevn'a.

Tare ne dóre de caderea dlui Valentinu Popu, unui teneru talentatu, care in decursulu servitiului seu de statu de siese ani la judecatóri'a singuraria din locu a datu probe frumóse de o capacitate, activitate, punctualitate si desteritate rara intru implinirea oficiului seu. Acestu teneru cu calitatile sale cele frumóse apromiteá se ajunga cu tempu la posturi considerabile pe terenulu administratiunei si totusi trebuì se cadia façia de unu scrietoriu advocatialu, care n'are nici unu trecutu. Dér' ce se faci, candu de dlu Valentinu Popu este mare lipsa si acolo „unde se afla“; ca-ci dintre domnii nostri amploiati pre-la judecatorii cei mai multi numai in tabelele loru de cualificatiune sciu romanesce. Si lucrat'au apoi unii domni, ca se-lu retiena acolo, unde e. Dlu Szikszai Lajos, intieleptiunea comitatului, induplecà aprópe cu Sil'a pe Balázsy, pre unulu dintre cei duoi contra-candidati asi dlui Valentinu Popu, cá se repasiésca in favorulu lui Dénes Lajos; altii amploiatii de procuroru lucrau in sudórea feçiei loru in contra lui. Au reiesitu domni'a-loru cu machinatiunile. Fia-li spre bine! Dér' cei-ce au se lucre impreuna cu dlu Dénes, vicecomitele si protonorariulu, credu, ba sum aprópe convinsu, ca l'ar schimbá si astadi bucurosu, fara de a esita vre-unu minutu pre Dénes cu dlu Valentinu Popu. Acést'a impregiurare póte se servésca de satisfactiune dlui Valentinu Popu pentru caderea suferita.

Cam asia stá lucrulu si intre ceialalti candidati romani si maghiari. Romanii nostri candidati toti au avutu cualificatiunea receruta pentru postulu la care au aspiratu; pana-ce candidatii, ba alesii maghiari n'au avut'o, ba n'au nici astadi acea cualificatiune. D. e. din cei siese pretori ai comitatului numai trei, alu Tasinadului, Simleului si Cehului, au cualificatiunea receruta, ceialalti trei, adeca: alu Zelaului, alu Giboului si Crasnei sunt cu adjunctii loru cu totu ómeni cu patru classe gimnasiale si unulu cu 8 clase.

Alegatorii romani sunt de toti 86, adeca un'a a cincea parte a toturoru alegatoriloru din comitatu. Déca se incordau poterile pretotuindenea cuvenintiosu si cei-ce poteau se fia virilisti, amblau dupa aceea cá se fia receputi in list'a virilistiloru, poteamu fi 120. Dintre acesti 86 alegatori venira la alegere 81, nu s'au presentatu déra a buna séma din causa, ca nu iea fostu absolutu cu putintia — cinci insi. Acesti 81 de ómeni au statu pana in presér'a ultimei alegeri, candu spre mare mahnire a nóstra se departara vreo 7—8 insi. Acést'a nu o facura respectivii domni bine, ca-ci „exempla — mai alesu cele rele — trahunt“ si ocasionalminte amu poté ave mare dauna din caus'a lipsei de statornicia si paciintia a membriloru nostri. Romanii inainte de alegeri tienura sub conducerea dlui deputatu Georgiu Popu, si Rss. dmn. vicariu consultari si'si — alésera unu comitetu cu scopu de a tiené alegatorii in continuu in evidintia si spre a face dispusetiunile de lipsa intre peripetiele luptei electorale. Disciplin'a se si sustienú de minune bine; tierá dragu a vedé, cum votedia romanii nostri toti cá unu omu. Intr'unu singuru casu erá numai se se faca prin unii omeni teneri, puçinu preceputi, confusiune, dér' lucrulu s'a complanatu inainte de a fi facutu daune considerabile. Tienut'a preotimei romane numerosu representante e mai pre susu de ori-ce lauda. Suntemu — si avemu totu dreptulu se fimu — mandri de preotimea nóstra selagiana. La noi, candu e vórba de interesse romane natiunale, este numai un'a singura partida mare, partid'a nationala.

Alegerile in genere au decursu in ordine; comitele supremu in conducerea alegeriloru s'a aretatu omu dreptu si impartialu — ce s'a intemplatu dupa culise, firesce nu scimu; — speramu ca asiá va si remané, de se va sci feri de unele influintie din locu poternice, dér' noue romaniloru reu voitórie.

Politicii ciomagasi zelauani numai vineri séra sub decursulu votisarei pentru Valentinu Popu si au aretatu dintii intrandu in sal'a alegerei scrietori advocatiali si copii necopti, cari apoi urlau dupa votisanti pentru Dénes si cortesiau cu motto „ca maghiarulu dóra nu va votisá pentru romanu.“ Acesti-a trebuia se fia escortati afara din localitatile alegerei, ca-ci nefiindu alegatori, n'aveau nici unu locu acolo. De alta-data ne vomu ingrigi de maturi corespundiatórie pentru unele stelnitie, cá aceste.

Multi dintre bunii nostri romani s'au dusu catra casa mahniti si cu popusulu, ca nu si voru mai bate piciórele si spesá paralele pre la alegeri de aceste; ca-ci de-si amu candidatu numai unu numeru fórte modestu de oficianti romani si acestia toti au fostu superiori in cualificatiune celoru alesi maghiari, nu amu potutu se reiesimu cu ei cu toti. Domnii acestia n'au causa de a fi mahniti si de a se descuragiá; ca-ci de-si n'amu potutu reiesi cu toti candidatii nostri, noi totusi amu reportatu prin tienut'a, contielegerea si disciplin'a nóstra o victoria morala stralucita. Noi numai un'a a cincea parte a alegatoriloru din comitatu, potemu dice, ca amu decisu totdeaun'a lupt'a in favorulu unui séu altui candidatu. Alegerile, de cate-ori s'au facutu acele prin votisare, n'au cursu precumu au voitu cei poternici, ci precumu au voitu romanii. Partidele maghiare se bateáu dupa ajutoriulu romaniloru si cei poternici au fostu siliti a face in unele casuri in contr'a dorintiei loru secrete, ca romanii se nu trantésca pe protegiatulu loru. N'avemu dér' nici o causa se fimu mahniti, ca-ci prin tienut'a nóstra, de-si numai 81 — amu storsu respectu si admiratiune din partea contrariloru nostri si acést'a este o mare invingere morala.

Unu membru alu representatiunei comitatense.

Diverse.

— („Penesiu Curcanulu.“) Cetitorii nostri cunoscu deja acést'a magnifica opera a genialului nostru poetu V. Alesandri. Ea contiene istori'a adeverata a gloriósei espeditiuni romanesci, descrierea cea mai frumósa a suferintieloru, a vitejiei si victoriei soldatului romanu in resbelulu de façia. Nu mai potemu dér' adauge nimicu, facemu numai atent pe cetitori asupra unei erori tipografice care s'a stracuratu la reproducerea acestei poesie. Eroulu eternisatu intracést'a nu se chiama „Fenesiu“ ci „Penesiu“.

— (Complotulu secuiescu.) In urm'a reportului, ce ministrulu maghiaru Szende Béla l'a facutu Domnitoriului despre „puciulu“ secuiescu, multi voru fi inclinati a crede, ca numitulu domnu ministru, care fusese atunci in secuime, va fi avutu cuventu, candu a asecuratu pe Maiestatea sa, ca tóta comedi'a cu armele prinse in secuime se reduce la nimicu, deórace numai nisce esaltati ar' fi facutu se ésa fumu de acolo, de unde nu erá focu. Reportulu dlui ministru inse n'a contienutu adeverulu curatu, foile de Vien'a ni o spunu acum acést'a destulu de apriatu. In 14 l. c. s'a facutu investigatiune in locuinti'a unui vicomte francesu Victoru Equivillier in Vien'a, unde s'au aflatu epistole compromitietórie si modeluri de torpedi, de bombe si alte arme. Din epistole se vede, ca armele ce s'au prinsu in Transilvani'a au fostu destinate pentru o espeditiune secuiesca contra romaniloru si rusiloru in Moldov'a. Equivillier, care de atunci incóce se afla in Paris, ar fi espedatu acele arme la ordinulu unoru barbati maghiari, cari stateau in legatura cu unu guvernu strainu. — In urm'a descopeririloru intemplate in Vien'a s'au mai facutu si in secuime unele arestari si anume s'au arestatu Gabrielu Ugron si baronulu Otto Orbán.

— (Patianiile unei firfirici nenorocite.) O firfirica séu pitiula ungurésca batrana si garbovita, dér' totodata si suspecta si de puçina incredere, ajunse din intemplare la Vien'a in marea capitala austriaca. Din nenorocire inse biet'a pitiula, desi mica si fora nici o védia, cadiù victima in manile unei judecatórie, care timbrandu-o de falsa, a tramis'o indata pe langa reportu oficialu la ministrulu de justitia. Acest'a primindu „corpus delicti“ nu intardià nici unu momentu spre alu alaturá la unu comunicatu oficialu si alu tramite ministeriului maghiaru cu rogarea, cá se-lu ie in stricta cercetare, deórace este suspitionatu de falsu. Ministrulu de justitia maghiaru s'a apucatu apoi si a tramisu pecatós'a firfirica la monetari'a din Kormöcz spre a constatá falsitatea. Aici firfiric'a fú cercetata de esperti, cari constatara, ca nu e falsa, ci numai tocita si garbovita de multe lovituri ale sortii. Directorulu monetariei reportà apoi ministrului tramitiendu-i totodata o pitiula noua noulitia si unu contu de 1 cr. spese pentru prefacerea celei vechi in un'a noua. Ministrulu maghiaru tramise dupa aceea pitiul'a érasi la ministrulu din Vien'a si acest'a o predede érasi judecatoriei respective, care inse se superá focu vediendu, ca in lung'a cale diplomatica pitiul'a cea falsa a disparutu si in loculu ei a capetatu alta noua genuina. Deci fora amanare ascultà pe esperti si constatà, ca nu acést'a e pitiul'a, care a tramis'o. Pentru aceea se adressà de nou la ministru, acest'a recercà pe colegulu séu din Pest'a, care apoi cerù esplicatiuni dela directiunea monetariei din Kormöcz. Directiunea a facutu apoi reportu detaiatu, unde 'si justifica procederea prin o ordinatiune a ministrului de financie, care ia impusu de detorintia, ca indata ce i va veni la mana vr'o firfirica chióra, tocita séu garbova, se o apuce fora pardone, se topésca in cazanu si se dé alta buna pentru dens'a. In casulu acest'a directiunea n'a potutu procede altmintelea, pentru aceea insiste se i se platésca spesele de Nr. avute cu topirea firfiricei. Diurnalele de Pest'a ne spunu ca negotiatiunile intre Pest'a si Vien'a pentru rebonificarea speseleru de 1 cr. se cüntinua inca si acumu.

— (Servitiu funebru pentru repausulu sufletului regelui Vittoru Emanuele.) Servitiulu funebru pentru memoria regelui democtratu alu Italiei si marelui luptatoru si faptuitoru alu unitatii Italiei s'a aelebratu Marti 22 Ian. n. la biserica catolica, in Bucuresci. Ceremonia s'a indepliritu c'ua pompa neoeicinuita. A asistatu corpulu consularu, membrii din biuroulu Senatului s'alu camerii, dnii ministri de esterne, de justitia si de lucrari publice, adjutantii domnesci, siefulu divisiunii teritoriale, alte persóne de distinctiune, coloni'a italiana s'unu numerosu publicu. Rugatiunea s'a disu in midilocului intristarii generale. Intrarea tempului era cernita si d'asupra-i straluciau armele Italiei. Onorile militare le-a facutu unu corpu de pompieri cu stindardulu, ér' natiunea esprima si prin acésta durerósa ocasiunea ca scie a iubi pe cei buni si ca se simte legata prin sange de Italia. „Rom.“

— (D. I. Balacénu,) aginte diplomaticu alu Romaniei la Vien'a, a fostu tramisu in misiune estraordinara la Rom'a, unde a representatu pe M. S. Domnitoriulu la inmormentarea Maiestatii Sale regelui Victore Emanuele.

— (Hoti indresneti.) Duminec'a pe la 4 óre dupa amédiu, s'a comisu in Bucuresci unu insemnatu furtu c'o indrasnéla necunoscuta pan' acumu la noi. Trei individi s'au presentatu la ór'a susu indicata, la cas'a dnei Momula din str. Batistei Nr. 1, au spusu, ca unulu e procurore si ceilalti doui aginti de ai politiei, acesti doui 'si portau uniform'a, unulu de sub-comissariu, ér' celu-laltu de epistatu. Ei au protestatu, ca au venitu se faca ancheta pentru unu furtu, s'au introdusu in casa, au intrunitu pe toti locuitorii ei intr'o singura camera; acolo au inceputu a amenintiá cu cutitele, si apoi i'au legatu si le-au astupatu si gur'a, cá se nu póta strigá. In urma au rescolitu prin casa in timpu de vre doue óre si in fine s'au retrasu, luandu vreo 6000 galbini. Unulu din acesti individi mai intrase in cas'a dnei Momulo, cu cateva dile mai nainte, sub pretestu, ca a vediutu pe unu individu cercandu se deschida pórt'a si ca banuesce, ca ar' fi unu furu. Dn'a Momulo comise atunci erórea de-a destainui unde 'si tiene banii si efectele. Siefulu acestei bande, omu dejá certatu de judecata si condamnatu, a lasatu in casa o insemnare, in care spunea, ca elu e autorele faptului. Servitórele declara, ca l'ar' recunósce déca l'ar' vedé. Politi'a e pe urmele vinovatiloru. „Rom.“

— (Casuri de mórte.) Ni se anucia din Palatc'a, dieces'a Gherlei, ca in 9 Ian. a. c. a repausatu protopopulu gr. cat. de acolo Andreiu Albonu. Introusulu a perdutu biseric'a unu preotu devotatu, natiunea unu fiiu credintiosu, famili'a unu tata bunu si poporulu credintiosu pe unu pastoriu care in timpu de 44 ani a lucratu cu zelu neobositu pentru binele si prosperarea lui. Fia-i repausulu linu si memori'a binecuventata.

Ni se scrie din Sacosiulu turc. 3 Ian. st. v. In comun'a nóstra amu avutu o solemnitate fórte trista.

Fostulu notariu cercualu si acuma proprietariu de pamentu, multu iubitulu d. Nistoru Craciunu, repausandu in 1 Ian. v. a. c. in etate de 48 ani, fù astrucatu astadi in cimiteriulu comunu, asistandu la serviciulu funebralu 5 preoti cu 4 invetiatori, si inca asia dicundu comun'a intrega fora diferintia: tineru si betranu participà la actulu pomposu funebralu. Dupa finirea serviciului funebralu dlu Al. Petrrviciu, preotu in Stamor'a romana, tienu o cuventare patrundietórie, descriendu vietia repausatului cea plina de merite castigate in tempulu servitiului seu de 14 ani cá locoteninte in Biseric'a-alba, dupa aceea 6 ani in Beliutiu si in fine 12 ani in Sacosiulu-turc. cá notariu cercualu, unde l'a si apinsu crud'a mórte, lasandu dupa sine pe multu amabil'a s'a soçi'a Persid'a, pe fii Dimitriu si Vasiliu si pe copilulu minorenu Lucianu; acesta cuventare stórse din ochii auditoriloru siróie de lacrami. Dlu N. Craciunu, acestu romanu adeveratu a esoperatu dela comunele subordinate inbunatatire considerabila a starei materiale a invetiatoriloru si a scóleloru de aci; densulu lasà in anim'a poporului din giuru cele mai placute reminiscentie ale activitatii sale, escelaudu pretotiudenea si totdeauna intre votarii cercuali de celu mai devoltatu chiamarii sale si fiindu cu trupu cu sufletu pentru ameliorarea starei materiale a invetiatoriloru, scóleloru si bisericii gr. or. romane. Fiei tieriná usiora si memoriá binecuventata!

I. Folea,
docinte gr. or.

— (Prisonierii turci cersitori.) Cetimu in „Rom. lib.“ Numerulu cersitoriloru in capitala s'a inmultitu prin óaspetii ce ni-a datu Osman-pasia. Tóte stradele si locurile publice sunt pline de soldati turci, cari intiudu man'a dupa elemozina. Vediendu acést'a, ne-amu disu si noi, ca tratamentulu ce li se da, va fi insuficientu si detestabilu Unu amicu ne asigura, ca din contra tratamentulu loru e suficientu si bunu. Acést'a ne-a facutu se visitamu arsenalulu, unde e partea din bravii Ghaziului ce ne-a revenitu noua si unde incercaram o adeverata surprindere. Acolo ne-am convinsu, ca prinsii turci sunt fórte bine nutriti. Sup'a ce primescu e egala cu sup'a din birturile de prim'a clasa din capitala. Pe lenga acést'a li se da si o bucata de carne si pane in cantitate suficienta, asiá ca nici padisiahulu nu i-a nutritu mai bine, candu ei avea sub parintésc'a s'a obladuire. Pilafu, ce e dreptu, nu li se da, decatu raru. Dér' si ei trebue se stie, ca aici nu e Turcia. Avisu dér' celoru, cari ei vedu si ei miluescu pe strade.

Resbelulu.

Dela ocuparea Adrianopolei nu s'a mai petrecutu nici unu faptu de arme mai de insemnatate si acést'a din simpl'a causa ca turci'a nu mai are ce contrapune numeróseloru ostiri victorióse russesci. O colóna russesca a plecatu spre Galipoli. Russii se apropia dér' totu mai multu de Constantinopolu si greu le va veni a se sci intr'o apropiere atatu de mare si a nu vedé cupol'a prietenósa si grandiósa a Hagiei Sofie.

Despre resultatulu tratariloru pentru armistitiu n'amu aflatu inca nimicu esactu. „Wiener Tagbl.“ inse a publicatu nesce conditiuni ale armistitiului, cari mirósa tare a fi adeverate. Nu pentru ca Romani'a este provediuta in ele pe lenga independintia si cu-o marire a teritoriulu, ci pentru ca in generalu correspundu mai multu mariloru jertfe ce s'au adusu de catra statele chrestine beligerante in resbelulu de façia.

Dela trupele romane din Vidinu inca nu avemu alta scire decatu ca au incungiuratu cetatea, ca au luatu unu fortu mare numitu florentinu si ca, ce este mai insemnatu, romanii operéza singuri si cu totulu independentu contra Vidinului. Scirile latite de diuariele straine ca si Serbii ar' coperá acolo a fostu, cumu prevediuramu, nefundate.

Tóta press'a europeana se ocupa cu conditiunile de pace. Kossuth Lajos a mai scrisu o scrisóre lunga in care combate politic'a lui Andrássy dér' nu se respica claru asupra atitudinei ce ar' fi de luatu, promite inse ca-o va face dupa pace. Atunci nu va mai fi de lipsa!

Publicamu aci unu ordinu de di pe tóta armat'a romana datu de catra principele Carolu:

Ostasi! Regimentulu alu 13-lea de dorobanti, inca de la inceputulu campaniei, a fostu unulu din corpurile care a avutu se indure cele mai mari greutati si care a avutu fericit'a ocasiune d'a se distinge in tóte insarcinarile ce a avutu se indeplinésca. In faci'a inamicului, acestu regimentu a datu probe de devotamentu si curagiu, luandu parte la mai tóte atacurile facute contra intaririloru de la Plevn'a.

Pentru a resplati déru curagiulu si devotamentulu acestui corpu, ordonu scóterea sea din divisiunea 3-a activa, in care contéza, tramitienduse la partea teritoriale, unde se va desconcentrá pe diu'a de 5 Ianuariu 1878.

Datu in Bucuresci, la 3 Ianuariu 1878.

CAROL.

Ajutorie pentru raniti.

Beiusiu, 10 Ianuariu n. 1878.

(Urmare.)

Barbusiu Petru 1 fl., Georgiu Cristea 1 fl. si soçi'a 50 cr., copilulu Gavrisiu 20 cr., An'a Miháli 50 cr., Ioanu Vancu 50 cr., Iosifu Kővári 50 cr., Georgiu Papp Luc'a 1 fl., Catalin'a Marchisiu 50 cr., Popoviciu Mihaiu 1 fl., Paulu Popu 15 fl., Stefanu Olteanu 5 fl., Zahari'a Mihocu 2 fl., Victori'a Gramm'a, protopopésa veduva din Beiusiu 50 cr., Vasiliu Vass 2 fl., Ioanu Nestoru 50 cr., Urmatorii gimnasiasti: Nicolau Lupanu, Stefanu Boldanu, Petru Petrisioru, Vasiliu Gavrisiu, Gratianu Flont'a, Stefanu Cucu, Iustinu Popu, Corneliu Gitt'a, Ioanitiu Moldovanu, Petru Rosiu, Ioanu Biró, Andreiu Candrea, Aureliu Rocsinu, Martianu Vladu, Teodoru Pinteru, Ioanu Gioldosiu, fiecare cate 20 cr., (la olalta 3 fl 20 cr.); asemenea: Iuliu Nistoru 50 cr., Augustinu Antalu 50 cr.; gimnasiastii: Paulu Caimanu, Ioanu Popu, Vasiliu Erdélyi, Iosifu Mog'a, Demetriu Marg'a, Teodoru Bulcu, Ioanu Stai'a, Giurgiu Mihailu, Georgiu Popu, Schwimmer Marcu, Nicolau Popu, Petru Poenariu cate 10 cr., Corneliu Ursutiu 15 cr., Vasiliu Popoviciu 8 cr., (la olalta 1 fl. 43 cr.) Sum'a 210 fl. v. a. adeca doue sute si diece florini valórea austriaca.

Beiusiu, 2 Ianuariu 1877.

Irina Antal n. Papp Szilágyi.

Brasiovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primite de subsemnatulu prin domnulu Ioanu Decanu dela romanii din Cutu si tramise principului Dimitrie Gr. Ghic'a, presiedintele „Crucei rosie“ la Bucuresci.

Diamandi I. Manole

Dr. Vasilie Albini 5 fl., dn'a Ester Albini de Manu dsiórele: Mari'a Albini 1 fl., An'a Albini 1 fl., Silvi'a Albini 1 fl., Filipu Mirionu 1 fl. 20 cr., Ioane Dicu a. Decanu 1 fl., Ioan'a Pop'a 80 cr., Mihailu Flesianu 30 cr., Savastianu Mutu 20 cr., Gligoru Marcu 20 cr., Anic'a si Niculae Candescu 20 cr., Ioanu Isidoru Cuteanu 10 cr., Georgiu Vasilca 10 cr., Ioanu Vladu 10 cr., Vasiliu Vladu 10 cr., Ioanachimu Popa 10 cr., Ioan'a Rahonianu 3 cr.

Din comun'a Vingardu:

Dn'a Carolin'a Cretiaru cu fii Ioanu si Iulius 5 fl., An'a Vladu nasc. Cretiaru 5 fl., Ioanu Turcu 2 fl., Aureliu Mihaltianu 1 fl. Sum'a 26 fl. 43 cr. v. a.

Dn'a Emili'a Albini nasc. Neagoe 1 chilo scama; Sofi'a Metesiu 1 bucata panza 50 cent., totu acést'a 2 bucati 42 cent., Mari'a Moise 1 buc. p. 41 cent., An'a Bithiu 1 buc. p. 42 cent., Ludovic'a Bithiu 1 buc. p. 45 cent., Paraschiv'a Bithiu 1 buc. p. 33 cent., Salomi'a Radu 1 buc. p. 41 cent., Ioan'a Bithiu 1 buc. p. 35 cent., Rachil'a Dinea 1 buc. p. 44 cent., Angeliti'a Dinea 1 buc. p. 35 cent., Mari'a Suciu 1 buc. p. 33 cent., An'a Hirsiuru 1 buc. p. 27 cent., Ioan'a Brate 1 buc. p. 45 cent., Mari'a Brate 1 buc. p. 36 cent., Ev'a Hirsiocu 1 buc. p. 36 cent., An'a Hirsiocu 1 buc. p. 37 cent., Flore Av. Brate 1 buc. p. 63 cent., An'a Ig. Munteanu 1 buc. p. 45 cent., Anglitia Bria 1 buc. p. 45 cent., Ioan'a Bria 1 buc. p. 45 cent., Sai'a Vafiu 1 buc. p. 39 cent., Flore Daianu 1 buc. p. 44 cent., An'a Neaga 1 buc. panza 20 cent.; An'a Nistoru 1 buc. p. 40 cent., Ioan'a Nistoru 1 buc. p. 41 cent., Rachila Nistoru 1 buc. p. 50 cent., Ilian'a Vasilca 1 buc. p. 54 cent., Rachil'a Vasilca 1 buc. p. 39 cent., Angliti'a Vasilia 1 buc. p. 50 cent., An'a Mihu 1 buc. p. 45 cent., An'a Angelu 1 buc. p. 40 cent., Mari'a Vladu 1 buc. p. 41 cent., Ev'a Candescu 1 buc. p. 40 cent., Lin'a Angelu 1 buc. p. 40 cent. Sum'a panzaturiloru colectate 36 de bucati.

Dela romani din Velheriu prin dlu Ioane Albonu:

A'na Albonu 15 stergare si 2 camasi; Luc'a Boca, colectore 2 fl.; Arone Boca, docentu 2 fl.; Grigorie Boca, economu 2 fl.; Rosca Ioanu, economu 2 fl.; Ioane Albonu, preotu 3 fl. Sum'a 11 fl. v. a.

Anunciu.

Nr. 5/pret. ex 1878. 2—3

Concursu.

Spre ocuparea postului de notariu cercualu alu Venetiei inferióre, la care apartienu comunele Veneti'a inferióra, Veneti'a superióra si Coman'a superióra se escrie prin acést'a concursu pana in 24 Ianuariu 1878, in care diua se v'a intemplá si alegerea in comunitatea Veneti'a inferióra.

a) Salariu 400 fl v. a.

b) Pausialu de cancelaria si calatoria 40 fl v. a.

c) Cuartiru liberu si lemnele necesari pentru incalditulu cancelului.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt poftiti de a'si substerne concursele loru timbrate pana la acelu terminu la Pretura, probandu, ca posedu calitatile recerute si au cunosciintia perfecta de limba romana si dupa impregiurari de cea maghiara si germana.

Oficiulu pretoriale:

Serpeni in 5 Ianuariu 1878.

Georgiu Popu Grideanu,
pretore.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 25 Ianuariu st. n. 1878.

5 % Rent'a charthia (Metalliques) . . .	63.70	Oblig. rurali ungare .	78.75
5 % Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	67.—	„ „ Banat-Timis.	78.—
Losurile din 1860 .	114.30	„ „ transilvane .	77.—
Actiunile bancei nation.	810.—	„ „ croato-slav.	85.—
„ instit. de creditu	226.10	Argintulu in marfuri .	103.20
Londr'a, 3 luni . . .	118.30	Galbini imperatesci .	5.58½
		Napoleond'ori . . .	9.45
		Marci 100 imp. germ. .	58.75

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.